

Byla C-372/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. birželio 13 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Administrativen sad Haskovo (Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. birželio 1 d.

Kasatorius:

VU

Kita kasacinio proceso šalis:

Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas kam Agentsia „Mitnitsi“

Istojusi į bylą šalis:

Okrazhna prokuratura – Haskovo

Pagrindinės bylos dalykas

Kasacinis skundas dėl teismo sprendimo, kuriuo patvirtintas muitinės nutarimas skirti administracinę nuobaudą – baudą – už muitų teisės aktų pažeidimą „kontrabanda“ ir paimti valstybės nuosavybės nusižengimo dalyku buvusias prekes.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės išaiškinimas; SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 15 straipsnis, siejamas su 42 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai *Zakon za mitnitsite* (Muitinės įstatymas, toliau – ZM) 233 straipsnio 1 dalis, siejama su *Zakon za administrativnite narushenia i nakazania* (Administracinių nusižengimų ir nuobaudų įstatymas) (toliau – ZANN) 7 straipsniu, kuria numatyta skirti sankciją už be tyčios įvykdytą kontrabandą muitų teisės aktų pažeidimo dėl neatsargumo atvejais, kai buvo nesilaikyta nustatytos per valstybės sieną gabenamų prekių deklaravimo formos? Ar nacionalinės teisės norma, pagal kurią nusižengimą tokiais atvejais leidžiama kvalifikuoti kaip dėl neatsargumo įvykdytą kontrabandą, yra leidžiama, ar tyčia yra privalomas kontrabandos nusižengimo sudėties požymis?

2. Ar Reglamento (ES) Nr. 952/2013 42 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai ZM 233 straipsnio 1 dalis, siejama su ZANN 7 straipsniu, pagal kurią už pirmą kartą padarytą į sąvoką „kontrabanda“ patenkančią nusižengimą gali būti skiriama tokio paties pobūdžio ir dydžio sankcija, t. y. nuo 100 % iki 200 % pažeidimo dalyko muitinės vertės sudaranti „bauda“ neatsižvelgiant į tai, ar jis buvo padarytas tyčia, ar dėl neatsargumo?

3. Ar Reglamento (ES) Nr. 952/2013 42 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai ZM 233 straipsnio 6 dalis, pagal kurią kaip papildoma sankcija numatytas nusižengimo dalyku esančių ir nedraudžiamų turėti prekių ar turto konfiskavimas (paėmimas valstybės nuosavybėn)? Ar nusižengimo dalykas gali būti konfiskuojamas tais atvejais, kai konfiskuotinas turtas yra ne pažeidėjo, o kito asmens nuosavybė?

4. Ar Reglamento (ES) Nr. 952/2013 42 straipsnio 1 dalis, siejama su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinama taip, kad tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai ZM 233 straipsnio 6 dalis, pagal kurią greta sankcijos „bauda“ numatyta papildoma sankcija – nusižengimo dalyku esančių ir nedraudžiamų turėti prekių ar turto konfiskavimas (paėmimas valstybės nuosavybėn), toliau nurodytais atvejais yra neleidžiama kaip siekiamo teisėto tikslo neatitinkantis neproporcingas baudinio pobūdžio kišimasis į teisę į nuosavybę: apskritai, kai konfiskuotinas turtas, kuris yra nusižengimo dalykas, priklauso pažeidėjui, kai jis priklauso trečiajam asmeniui, kuris nėra pažeidėjas, ir, visų pirma, kai pažeidėjas padarė nusižengimą ne tyčia, o dėl neatsargumo?

5. Ar Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 3 punktas, siejamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad muitinį tikrinimą atliekančios institucijos privalo laikytis Europos gero administravimo elgesio kodekso nuostatų, visų pirma jo 6-10 straipsnių, ir kad

neleidžiama tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai ZM 233 straipsnio 1 dalis, siejama su ZANN 7 straipsnio 2 dalimi, pagal kurią formaliai ir dėl neatsargumo muitų teisės aktus pažeidusiems asmenims gali būti skiriamos už tyčinius veiksmus nustatytos sankcijos, o pagal ZM 233 straipsnio 6 dalį gali būti nurodoma konfiskuoti (paimti valstybės nuosavybėn) trečiajam asmeniui priklausantį nusižengimo dalyką, prieš tai neinformavus neatsargiai veikiančio asmens apie tai, kaip jis turi elgtis pagal įstatymus, ir kaip tinkamai, teisės aktų nustatyta tvarka užpildyti prekių gabenimo per išorinę Europos Sąjungos sieną dokumentus?

Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Reglamentas Nr. 952/2013), 5, 15, 42 ir 198 straipsniai

2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/212/TVR dėl nusikalstamu būdu įgytų lėšų, nusikaltimo priemonių ir turto konfiskavimo (toliau – Pamatinis sprendimas 2005/212) 2 ir 4 straipsniai

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 17, 41, 47 ir 49 straipsniai

Europos gero administravimo elgesio kodekso 6, 7, 8, 9 ir 10 straipsniai

2021 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Okrazhna prokuratura – Haskovo ir Apelativna prokuratura – Plovdiv* (C- 393/19, EU:C:2021:8, rezoliucinės dalies 1 ir 2 punktai)

Nacionalinės teisės nuostatos

Zakon za mitnitsite (Muitinės įstatymas, toliau – ZM) 16, 66 ir 233 straipsniai

Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (Administracinių nusižengimų ir nuobaudų įstatymas, toliau – ZANN) 6, 7, 11, 28, 36 ir 58d straipsniai

Nakazatelen kodeks (Baudžiamasis kodeksas, toliau – NK) 11 ir 242 straipsniai

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas

- 1 Ikitiesminį tyrimą atliekančio muitinės inspektoriaus nutarimu VU, Novi Pazar, Serbijos Respublika, buvo pareikšti kaltinimai; jis buvo kaltinamas įvykdęs *ex officio* persekiojamą nusikalstamą veiką, kai 2021 m. gegužės 28 d. sienos perėjimo punkte *Kapitan Andreevo* Chaskovo apskrities Svilengrado savivaldybėje *Mercedes* markės krovinine transporto priemone su puspriekabe be muitinės žinios ir leidimo per valstybės sieną iš Turkijos Respublikos į Bulgarijos

Respubliką pervežė didelį kiekį komercinės paskirties prekių, t. y.: 6 mm [storio] ir 2,80 x 1,30 m dydžio (iš viso 728 m²) aliuminio plokštes, 12 mm [storio] ir 3,66 x 1,40 m dydžio (iš viso 459,62 m²) aliuminio plokštes ir 6 mm [storio] ir 2,80 x 1,30 m dydžio (iš viso 152,88 m²) aliuminio plokštes, bendrai – 1 340,5 m², kurių bendra vertė lygi 72 711,00 BGN (Bulgarijos levų) (nusikalstama veika pagal NK 242 straipsnio 1 dalies e punktą).

- 2 *Okrazhna prokuratura Haskovo* (Chaskovo apygardos prokuratūra) prokuroro nutarimu baudžiamoji byla nutraukta dėl įrodymų trūkumo; daiktiniai įrodymai grąžinti *Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas* (Burgaso muitinės teritorinė direkcija) direktoriui, nuomonei pareikšti.
- 3 Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateikta informacija, nusikalstamos veikos – kontrabandos stambiu mastu (NK 242 straipsnio 1 dalies e punktas) – atirbojimo nuo administracinio kontrabandos nusižengimo (ZM 233 straipsnis) kriterijus yra kontrabandos dalyko vertė.
- 4 Bylos nagrinėjimo metu Burgaso muitinės teritorinėje direkcijoje buvo parengta nuomonė, kurioje konstatuota, kad aprašytų prekių muitinė vertė yra 73 140,06 BGN.
- 5 2021 m. gruodžio 10 d. Burgaso muitinės teritorinės direkcijos direktoriaus pavaduotojas priėmė nutarimą dėl baudos skyrimo, kuriuo VU už ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatytą pažeidimą remiantis šia nuostata buvo skirta 73 140,06 BGN dydžio bauda (**I punktas**), o 6 mm [storio] ir 2,80 x 1,30 m dydžio (iš viso 728 m²) aliuminio plokštės, 12 mm [storio] ir 3,66 x 1,40 m dydžio (iš viso 307,44 m²) aliuminio plokštės, 12 mm [storio] ir 3,66 x 1,54 m dydžio (iš viso 152,88 m²) aliuminio plokštės ir 4 mm [storio] ir 2,88 x 1,30 m dydžio (iš viso 152,88 m²) aliuminio plokštės, bendrai – 1 340,5 m², kurių muitinė vertė lygi 73 140,06 BGN, buvo paimtos valstybės nuosavybėn (**II punktas**). Nutarimo dėl baudos skyrimo **III punkte** buvo nurodyta, kad juridiniam asmeniui „ZEBEX“ D.O.O. (Serbijos Respublika) priklausanti krovininė transporto priemonė, t. y. *Mercedes* markės vilkikas su puspriekabe, su dviem registracijos liudijimais ir vienu užvedimo rakteliu, **yra ne** konfiskuojama valstybės nuosavybėn, o turi būti perduota savininkei ar jos įgaliotam asmeniui.
- 6 VU pateikė skundą *Rayonen sad Svilengrad* (Svilengrado apylinkės teismas) dėl nutarimo dėl baudos skyrimo **I ir II punktu**. 2022 m. sausio 17 d. sprendimu šis teismas paliko galioti minėtą nutarimą. Teismas konstatavo, kad VU iš tikrųjų gabeno komercinės paskirties ir kiekio prekes per valstybės sieną be muitinės žinios ir leidimo ir importavo jas į Bulgariją, ir kad ši jo veika atitinka ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyto muitų teisės aktų pažeidimo „kontrabanda“ sudėtį antrąja iš nurodytų veikos įgyvendinimo formų („gabenimas“), nes VU, prieš gabendamas, neįvykdė pareigos raštu deklaruoti gabenamas prekes. Be to, *Rayonen sad Svilengrad* nurodė, jog tai, kad pareiškėjas žodžiu informavo, kad jo gabenamos prekės sveria apie 23 000 kg, niekaip neatitinka sąvokos „deklaracija“ požymių, nes pastaroji reiškia rašytinę muitinės deklaraciją, kurioje išsamiai,

tiksliai ir nedviprasmiškai nurodomos gabenamos prekės ir kiekvienos prekės kiekis. Žodžiu gali būti deklaruojama, jei prekės yra ne komercinio pobūdžio; jei prekės komercinio pobūdžio, bet yra keliautojo asmens bagaže, ir kitais atvejais. Atsižvelgiant į nustatytas faktines aplinkybes, būtų galima daryti logišką išvadą, kad pareiškėjas pažeidė rūpestingumo pareigą, nes, jei būtų rūpestingiau vykdęs savo pareigas, vos pradėjęs vežti būtų nustatęs, kad faktiškai vežamos prekės neatitinka aprašytųjų vežimo dokumentuose. Atsižvelgiant į tai, kad rūpestingumo pareiga buvo pažeista dėl aplaidumo, ir į ZANN 7 straipsnio 2 dalį, o taip pat į tai, kad aplaidumas, kaip kaltės dėl ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyto nusižengimo padarymo forma, įstatymu nėra aiškiai atmetama, šio nusižengimo sudėtis yra neabejotinai įvykdyta.

- 7 *Rayonen sad Svilengrad* nusprendė, kad administracinė nuobauda pagal savo pobūdį ir apimtį paskirta teisingai. Pagal Muitinės įstatymo (ZM) 233 straipsnio 1 dalį skirta 100 % nedeklaruotų prekių muitinės vertės – 73 140,06 BGN – dydžio bauda. Nutarimas dėl baudos skyrimo buvo teisėtas ir teisingas ir tiek, kiek jis susijęs su nusižengimo dalyku buvusių prekių paėmimu valstybės nuosavybėn. Ši administracinio sprendimo dalis visiškai teisėta, nes priimta remiantis atitinkamu teisiniu pagrindu (ZM 233 straipsnio 6 dalimi).

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 8 VU teigia, kad nusižengimas „kontrabanda“ negali būti padaromas kaltės „dėl aplaidumo“ forma, nes pati sąvoka „kontrabanda“ netiesiogiai apima tyčios buvimą. Nagrinėjamu atveju nusižengimas padarytas dėl aplaidumo, tačiau administracinių nusižengimų tyrimo institucijos taikyta ZM 233 straipsnio nuostata skirta kovoti su tyčine kontrabanda. Taigi sankcijos, t. y. nuo 100 % iki 200 % nedeklaruotų prekių muitinės vertės (šiuo atveju – 100 %) siekiančios baudos skyrimas neatitinka įstatymu siekiamo tikslo.
- 9 Be to, VU teigia, kad nutarimu dėl baudos skyrimo buvo konfiskuotos (paimtos valstybės nuosavybėn) prekės, kurios priklausė trečiajam, su padarytu pažeidimu nesusijusiam asmeniui. Konfiskuotos (paimtos valstybės nuosavybėn) aliuminio plokštės, kurių bendra vertė lygi 73 140,06 BGN, yra Serbijos bendrovės nuosavybė, o vežėjas dėl aplaidumo nedeklaravo jų muitinei nustatyta forma.
- 10 VU dėl šio argumento teigia, kad nutarimu dėl baudos skyrimo pažeidžiama Europos Sąjungos teisė. Šiuo klausimu jis visų pirma teigia, kad muitinės pareigūnų elgesys atliekant patikrinimą neatitiko Europos gero administravimo elgesio kodekso (toliau – Kodeksas) 6, 7, 8, 9 ir 10 straipsnių ir Chartijos 41 straipsnio, ir kad šiuo atveju jis buvo pripažintas atsakingu pažeidžiant Kodekso 7 straipsnį. Muitinės pareigūnų reikalaujamą informaciją jis pateikė žodžiu, todėl negalima teigti, kad jis aplaidžiai, be muitinės žinios ir leidimo per valstybės sieną įvežė (gabeno) nustatyta forma nedeklaruotas prekes. Kasatorius pabrėžia, kad apylinkės teismo patvirtintu nutarimu dėl baudos skyrimo greta baudos nuspręsta skirti ir kitam asmeniui priklausančių nedeklaruotų prekių

konfiskavimą (paėmimą valstybės nuosavybėn), t. y. Reglamento Nr. 952/2013 42 straipsnio 2 dalyje nenumatytą sankciją. Pamatinis sprendimas 2005/212 taikytinas *per argumentum a fortiori*, o jo 2 straipsnio 1 dalis, siejama su Chartijos 17 straipsnio 1 dalimi, ir jo 4 straipsnis, siejamas su Chartijos 47 straipsniu, taip pat ir remiantis 2021 m. sausio 14 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu byloje C-393/19 turi būti aiškinami kaip taikytini ir tais atvejais, kai įvykdyta veika yra administracinis nusižengimas, o ne nusikalstama veika. Taigi kontrabanda gali būti įvykdoma tik tyčia, todėl BK 233 straipsnio 1 dalis, nepaisant ZANN 7 straipsnio 1 ir 2 dalių, netaikytina dėl aplaidumo padarytai veikai, o pagal Pamatinio sprendimo 2005/212 4 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį baudžiamajame procese nėra leidžiama konfiskuoti kitam asmeniui – ne nusikalstamos veikos vykdytojui – priklausančio turto, kai šiam asmeniui nesuteiktos veiksmingos teisių gynėbos priemonės.

- 11 Dėl pirmiau nurodytų priežasčių VU prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir juo patvirtintą nutarimą dėl baudos skyrimo. Tuo atveju, jei kasacinės instancijos teismas nustatytų, kad nacionalinė teisė buvo taikoma nesilaikant Sąjungos teisės, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo prašoma kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo.
- 12 Kita kasacinio proceso šalis teigia, kad kasacinis skundas nepagrįstas.
- 13 Chaskovo apygardos prokuratūra nurodė, kad dėl kasacinio skundo pasisakys vykstant procesui pagrindinėje byloje. Jos nuomone, reikalavimas pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą turi būti atmestas.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pripažįsta, kad tai, jog *lex specialis* – ZM (Muitinės įstatymas) – nėra teisinės nuostatos, kurioje būtų daromas skirtumas tarp ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyto administracinio nusižengimo įvykdymo tyčia ir jo įvykdymo dėl aplaidumo, gali prieštarauti Sąjungos teisei. Šiomis aplinkybėmis teismas mano, kad muitinė galėjo neteislingai, nesilaikydama Chartijos 41 straipsnio 1 dalies, išnagrinėti klausimą, ar VU įvykdė administracinį nusižengimą, ir kokia sankcija už jį turi būti skiriama. Sankcijos skyrimas neatsižvelgiant į kaltės formą grindžiamą skiriamąjį kriterijų lemia tai, kad nurodyta nacionalinės teisės nuostata taikoma visiems asmenims, kurių veiksmuose nustatomi objektyvieji šioje nuostatoje nurodyti pažeidimo sudėties požymiai, o tai reiškia, kad atitinkami asmenys vertinami vienodai, neatsižvelgiant į tai, kad tam tikrais atvejais pažeidėjai galbūt neketino ar nesiekė įvežti ar gabenti prekių per valstybės sieną be muitinės žinios ir leidimo. Nacionalinės teisės aktų leidėjo požiūris nagrinėjamu atveju gali būti laikomas principo, kad baudmės griežtumas turi atitikti padarytą nusikalstamą veiką, pažeidimu, o tai laikytina prieštaravimu Chartijos 49 straipsnio 3 daliai. Be to, šiomis aplinkybėmis galima teigti, kad muitinės veiksmai neatitinka Kodekso 6–

10 straipsnių. Pagal šioje byloje taikytinus teisės aktus ne visais atvejais asmeniui, kuriam taikoma sankcija, užtikrinama teisinė galimybė įrodyti, kad jis veikė neturėdamas tyčios, taigi ir galimybė siekti, kad sankcija būtų sumažinta, panaikinta ar pakeista švelnesne. Šios alternatyvos priklauso administracinių nusižengimų tyrimo institucijos diskrecijai, kuri gali priimti tokį sprendimą pagal bendrojo įstatymo, t. y. ZANN, 28 straipsnį; antroji, panaši galimybė šiuo klausimu yra susitarimas pagal ZANN 58d straipsnį.

15 Kita vertus, galima manyti, kad šioje byloje reikšmingos nacionalinės nuostatos atitinka Sąjungos teisę, o valstybė (kurią šiuo atveju atstovauja muitinė), jas taikydama, veikia pagal Reglamento Nr. 952/2013 15 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 42 straipsnio 1 ir 2 dalis, arba kad Chartijos 41 straipsnio 1 dalis ar 49 straipsnio 3 dalis arba kitos Sąjungos teisės nuostatos nebuvo pažeistos, ir kad muitinė nepažeidė Kodekso.

16 Be to, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas 2021 m. sausio 14 d. sprendime byloje C-393/19, priimtame dėl *Apelativen sad Plovdiv* (Plovdivo apeliacinis teismas, Bulgarija) prašymo priimti prejudicinį sprendimą, nusprendė:

„1. 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/212/TVR dėl nusikalstamu būdu įgytų lėšų, nusikaltimo priemonių ir turto konfiskavimo 2 straipsnio 1 dalis, siejama su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinama kaip draudžianti nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias leidžiama konfiskuoti priemonę, naudotą stambaus masto kontrabandos nusikaltimui vykdyti, kai ši priemonė priklauso sąžiningam trečiajam asmeniui.

2. Pamatinio sprendimo 2005/212 4 straipsnis, siejamas su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias baudžiamajame procese leidžiama konfiskuoti nusikalstamos veikos nepadariusiam asmeniui priklausančią turtą, nesuteikiant šiam asmeniui veiksmingų teisių gynimo priemonių.“

17 Minėtame Teisingumo Teismo sprendime buvo nagrinėjamos Bulgarijos Respublikos nacionalinės teisės nuostatos, t. y. NK 242 straipsnio 7 ir 8 dalys (šiuo metu 8 dalis Bulgarijos Respublikos *Konstitutsionen sad* (Konstitucinis Teismas) sprendimu yra pripažinta prieštaraujanti Konstitucijai, o 7 dalis – taikytina). Pagal NK 242 straipsnio 7 dalį kontrabandos dalykas, kad ir kas būtų jo savininkas, paimamas valstybės nuosavybėn, o jeigu jo nebėra arba jis perleistas, priteisiama jo vertę nacionalinėmis mažmeninėmis kainomis atitinkanti suma.

18 Nurodymas konfiskuoti (paimti valstybės nuosavybėn) nusižengimo dalyką Svilengrado apylinkės teismo patvirtinto nutarimo dėl baudos skyrimo II punkte primena NK 242 straipsnio 7 dalyje reglamentuotą atvejį ir skiriasi nuo jo tik tuo, kad dalykas nagrinėjamu atveju konfiskuojamas dėl (ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyto) administracinio nusižengimo, o ne dėl nusikalstamos veikos.

- 19 Dėl pirmiau nurodytų priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad būtina aiški Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuomonė dėl ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyto administracinio nusižengimo dalyko konfiskavimo arba išaiškinimas, ar ZM 233 straipsnio 6 dalimi nėra pažeidžiama Sąjungos teisė.
- 20 Atsižvelgiant į Chartijos 17 straipsnį ir Reglamento Nr. 952/2013 42 straipsnio 2 dalį, gali būti pagrįsta teigti, kad nusižengimo dalyko konfiskavimu pažeidžiamos VU teisės. Nusižengimo dalyko konfiskavimo (paėmimo valstybės nuosavybėn) klausimo nagrinėjimas šioje byloje svarbus, nes pažeidėjas atsako už gabenamas prekes jų savininkui. Dėl šios priežasties prekių konfiskavimas nutarimu dėl baudos skyrimo gali turėti reikšmės VU teisei padėčiai, pareiškiant jam atgręžtinį ar kitokį reikalavimą.
- 21 Kita vertus, galima teigti, kad nusižengimo dalyko konfiskavimas (paėmimas valstybės nuosavybėn) pagal ZM 233 straipsnio 6 dalį yra priimtinas teisinis veiksmas, atitinkantis Pamatinio sprendimo 2005/212 2 straipsnį, Reglamento Nr. 952/2013 42 straipsnį ir 198 straipsnio 1 dalies a punktą ir kitas Sąjungos teisės nuostatas, suderinamas su Kodekso nuostatomis.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, įstatymų leidėjas ZANN 7 straipsnio 2 dalį, kuri yra bendroji nuostata, palyginti su ZM 233 straipsnio 1 dalimi, įtvirtino atsižvelgdamas į mažesnę administracinių nusižengimų pavojingumą visuomenei, palyginti su nusikaltimais, kurie yra numatyti, pavyzdžiui, NK (Baudžiamajame kodekse), kuriame nurodyti atvejai, kai bausmė priklauso nuo kaltės formos (tyčios ar aplaidumo). Taigi būtų galima daryti prielaidą, kad ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyta sankcija neperžengiamos Reglamento Nr. 952/2013 42 straipsnio norminio turinio ribos ir nepažeidžiama Chartijos 49 straipsnio 3 dalis. Be to, ZM 233 straipsnio 1 dalyje numatyta maksimali bauda siekia nuo 100 % iki 200 % prekių muitinės vertės, o tai reiškia, kad administracinių nusižengimų tyrimo institucija šią nuostatą taiko atsižvelgdama į visus bylos faktus ir aplinkybes, įskaitant kaltės formą.
- 23 Dėl pirmiau išdėstytų priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad teisingam sprendimui jo nagrinėjamoje byloje priimti būtina pateikti jo suformuluotus klausimus pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą, siejamą su pirmos pastraipos a ir b punktais, ir prašyti sujungti bylą su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo byla C-717/22, kad abi bylos būtų nagrinėjamos kartu.
- 24 Europos Sąjungos Teisingumo Teismo byla C-717/22 susijusi su prašymu priimti prejudicinį sprendimą pagal ESS 19 straipsnio 3 dalies b punktą, siejamą su SESV 267 straipsniu (procesas pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 93 ir paskesnius straipsnius). Prejudiciniai klausimai buvo suformuluoti *Rayonen sad Svilengrad* 2022 m. pradėtame administracinio nusižengimo procese dėl *Sistem Lux OOD* (Serbija) pateikto skundo.